

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 1030

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 15 octombrie 2024

SUMAR

	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 173 din 21 martie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 lit. a) din Legea nr. 108/1999 pentru înființarea și organizarea Inspecției Muncii, precum și a dispozițiilor art. 260 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii	2–4
Decizia nr. 305 din 18 iunie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 549 ¹ alin. (3) din Codul de procedură penală, cu referire la sintagma „pot depune note scrise”	4–6
ACTE ALE CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII	
1.201. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Regulamentului de ordine interioară al parchetelor, aprobat prin Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.106/2023	7–14
ACTE ALE UNIUNII NAȚIONALE A PRACTICIENILOR ÎN INSOLVENȚĂ DIN ROMÂNIA	
2. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Congresului Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România nr. 3/2007 privind aprobarea Statutului privind organizarea și exercitarea profesiei de practician în insolvență și a Codului de etică profesională și disciplină ale Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România	15–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 173**

din 21 martie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 lit. a) din Legea nr. 108/1999 pentru înființarea și organizarea Inspecției Muncii, precum și a dispozițiilor art. 260 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cosmin-Marian Văduva	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 lit. a) și ale art. 23 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 108/1999 pentru înființarea și organizarea Inspecției Muncii, precum și a prevederilor art. 260 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Sorin Irinel Tăbîrcă în Dosarul nr. 1.704/228/2020 al Judecătorei Făurei și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 171D/2021.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 933D/2021, având un obiect identic, excepție ridicată de Eugen Untaru în Dosarul nr. 1.703/228/2020 al Judecătorei Făurei.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea Dosarului nr. 933D/2021 la Dosarul nr. 171D/2021. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea cauzelor. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 933D/2021 la Dosarul nr. 171D/2021, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Susține că, în ceea ce privește critica raportată la art. 27 din Constituție, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 662 din 10 iunie 2008, prin care a statuat că activitatea desfășurată de Inspecția Muncii nu intră în sfera privată. De asemenea, reprezentantul Ministerului Public arată că nu a fost motivată critica raportată la art. 16 din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin încheierile din 16 decembrie 2020 și 24 februarie 2021, pronunțate în dosarele nr. 1.704/228/2020 și nr. 1.703/228/2020, **Judecătoria Făurei a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 lit. a) și ale art. 23 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 108/1999 pentru înființarea și organizarea Inspecției Muncii, precum și a prevederilor art. 260 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.** Excepția a fost

ridicată de Sorin Irinel Tăbîrcă și de Eugen Untaru în cauze având ca obiect soluționarea unor plângeri contravenționale.

8. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se arată că posibilitatea acordată prin dispozițiile criticate din Legea nr. 108/1999 inspectorilor de muncă de a pătrunde într-o proprietate privată, alta decât un sediu de societate, în lipsa și fără acordul proprietarului este contrară art. 27 din Constituție. Autorii excepției se consideră simple persoane fizice (nu persoane fizice autorizate) și, ca atare, nu au obligația legală de a încheia contracte de muncă și de a angaja alte persoane fizice. Din acest motiv, conchid aceștia, inspectorii prevăzuți la art. 19 lit. a) din Legea nr. 108/1999 nu aveau dreptul să își exercite prerogativa acordată de acest text de lege în spațiul lor, ce are statutul de proprietate privată a unei simple persoane fizice.

9. Dispozițiile criticate din Codul muncii sunt confuze și imprecise, deoarece nu arată care sunt persoanele — subiect activ și persoanele — subiect pasiv în contravenția ce face obiectul plângerii formulate de contravenient. Această manieră de reglementare este contrară jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, de exemplu, Hotărârii din 4 mai 2000, pronunțată în *Cauza Rotaru împotriva României*, potrivit căreia legea trebuie să precizeze cu suficientă claritate întinderea și modalitățile de exercitare a puterii de apreciere a autorităților din domeniul respectiv, ținând cont de scopul urmărit, pentru a oferi persoanei o protecție adecvată împotriva arbitrarului. O lege respectă aceste standarde atunci când este enunțată cu suficientă precizie pentru a permite destinatarilor săi să își adapteze conduita la cerințele acesteia, astfel încât, apelând, la nevoie, la consiliere de specialitate în materie, să prevadă într-o măsură rezonabilă față de circumstanțele speței consecințele care ar putea rezulta dintr-o anumită faptă pentru a-și putea corecta conduita.

10. Autorii excepției invocă în sprijinul argumentației lor jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului potrivit căreia materia contravențională trebuie, în anumite condiții, să fie analizată în mod similar cu materia penală și, ca atare, persoanei acuzate de comiterea unei contravenții să i se asigure garanții similare celor oferite persoanei acuzate de comiterea unei infracțiuni.

11. **Judecătoria Făurei** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale, de exemplu, Decizia nr. 662 din 10 iunie 2008.

12. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. **Guvernul, președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege

criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, potrivit încheierii de sesizare, îl reprezintă dispozițiile art. 19 lit. a) și ale art. 23 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 108/1999 pentru înființarea și organizarea Inspecției Muncii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 290 din 3 mai 2012, precum și dispozițiile art. 260 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011. Cu toate acestea, Curtea observă că, în realitate, autorii excepției au invocat într-o manieră formală prevederile art. 23 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 108/1999, fără să le menționeze în criticile de neconstituționalitate propriu-zise. Prevederile legale care fac obiectul prezentei excepții îl reprezintă, prin urmare, cele conținute în art. 19 lit. a) din Legea nr. 108/1999, precum și în art. 260 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii care au următorul cuprins:

— Art. 19 lit. a) din Legea nr. 108/1999: „*Inspectorii de muncă, purtând asupra lor legitimația și insigne care atestă funcția pe care o îndeplinesc în exercitarea atribuțiilor stabilite prin lege, au următoarele drepturi: a) să aibă acces liber, permanent și fără înștiințare prealabilă în sediul oricărui angajator și în orice alt loc de muncă organizat de persoane fizice sau juridice;*”;

— Art. 260 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii: „*Constituie contravenție și se sancționează astfel următoarele fapte: [...] e) primirea la muncă a uneia sau a mai multor persoane fără încheierea unui contract individual de muncă, potrivit art. 16 alin. (1), cu amendă de 20.000 lei pentru fiecare persoană astfel identificată, fără a depăși valoarea cumulată de 200.000 lei;*”.

16. Autorii excepției de neconstituționalitate apreciază că prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și art. 27 privind inviolabilitatea domiciliului.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 19 lit. a) din Legea nr. 108/1999 acordă prerogativa/puterea inspectorilor de muncă de a avea acces liber, permanent și fără înștiințare prealabilă în sediul oricărui **angajator și în orice alt loc de muncă organizat de persoane fizice sau juridice**. Curtea reține că aceste dispoziții legale nu instituie și nu reglementează un raport juridic între stat, pe de o parte, în calitate de titular al puterii suverane, și, pe de altă parte, particulari, adică cetățenii titulari ai drepturilor și libertăților fundamentale reglementate în titlul II al Constituției, inclusiv ai dreptului pretins încălcat în prezenta cauză, art. 27 referitor la inviolabilitatea domiciliului. Prevederile art. 19 lit. a) din Legea nr. 108/1999 se referă la o categorie strict determinată, tehnică, precis circumscrisă, respectiv aceea de *angajator*. Cu alte cuvinte, prerogativa inspectorilor de stat de a pătrunde într-un spațiu delimitat vizează exclusiv categoria persoanelor fizice care dețin și calitatea de angajator, și nu a categoriei generale a persoanelor fizice. Potrivit art. 14 alin. (1) din Codul muncii, „*În sensul prezentului cod, prin angajator se înțelege persoana fizică sau juridică ce poate, potrivit legii, să angajeze forță de muncă pe bază de contract individual de muncă*”. Legislația avută în vedere de sintagma „potrivit legii” în privința persoanelor fizice o reprezintă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2008 privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale. În condițiile în care *de lege lata* inclusiv persoanele fizice pot angaja salariați, Curtea reține că, în privința persoanelor fizice care au calitatea de angajator, devin automat incidente garanțiile constituționale de protecție socială a salariaților prevăzute de art. 41 alin. (2) din Legea fundamentală, precum și cele subsecvent adoptate prin Legea nr. 108/1999.

18. Angajatorul care, potrivit Codului muncii, poate fi persoană fizică sau juridică, este o categorie/instituție juridică distinctă de aceea a cetățeanului, categorie juridică protejată de art. 27 din Constituție și, în general, de celelalte drepturi și libertăți fundamentale. Este irelevant, din perspectiva raportului juridic de putere, de drept administrativ, în sensul Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, instituit de art. 19 lit. b) din Legea nr. 108/1999, dacă angajatorul este o persoană juridică sau persoană fizică; ceea ce contează este doar calitatea/natura acesteia de angajator.

19. Curtea reține că modalitatea în care legiuitorul a reglementat conținutul prerogativei inspectorilor de muncă în ceea ce privește categoria persoanelor fizice în calitatea lor de angajatori trebuie să țină seama de faptul că, în interpretarea și aplicarea art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale care garantează viața privată, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că nu există niciun motiv principal ca noțiunea *viață privată* să nu fie incidentă și în cazul activităților de natură profesională sau de afaceri ale acestora (a se vedea paragraful 19 al Hotărârii din 16 decembrie 1992, pronunțată în Cauza *Niemitz împotriva Germaniei*).

20. În sensul celor de mai sus, Curtea reține că prerogativa inspectorilor muncii reprezintă un instrument necesar pentru atingerea înseși finalității urmărite de către legiuitor prin adoptarea Legii nr. 108/1999 care constă în asigurarea protecției sociale a muncii [a se vedea prevederile art. 1 alin. (4) din Legea nr. 108/1999], ceea ce se circumscrie art. 41 alin. (2) din Constituție. Angajatorul persoană fizică al unui salariat nu poate opune dreptul (pe deplin recunoscut) la ocrotirea domiciliului său, înțeles ca spațiu care include și activitățile sale profesionale, atribuției statului, exercitate prin inspectorii săi de muncă, de a se asigura că sunt respectate toate drepturile precis configurate de prevederile art. 41 alin. (2) din Constituție. Este la fel de adevărat, pe de altă parte, că în exercitarea acestor prerogative inspectorii de muncă sunt ținuti cu strictețe să nu interfereze cu domiciliul persoanei fizice care are calitatea de angajator decât într-o măsură strict necesară îndeplinirii atribuțiilor lor legitime. Dar aceste aspecte sunt chestiuni de aplicare a normelor legale, Curtea Constituțională având atribuția exclusivă de a verifica conținutul abstract al reglementării, nu și modalitatea efectivă de aplicare a acestora. Totodată, Curtea subliniază că aspectele legate de eventualitatea în care, în fapt, inspectorii de muncă uzează de prerogativa acordată de normele legale criticate prin pătrunderea în domiciliul unei persoane fizice care nu are calitatea de angajator reprezintă o chestiune de aplicare și de interpretare a legii.

21. Curtea reține că angajatorul persoană fizică are dreptul, în temeiul art. 21 și art. 126 alin. (6) teza întâi din Constituție, de a sesiza instanța de judecată competentă pentru eventuala nelegalitate a acțiunilor inspectorilor de muncă sau/și acordarea drepturilor prevăzute de art. 52 din Constituție.

22. În ceea ce privește dispozițiile art. 260 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, Curtea a reținut, în Decizia nr. 716 din 6 octombrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 63 din 20 ianuarie 2021, paragrafele 15 și 16, că stabilirea regimului sancționator al faptelor contravenționale sau penale, precum și instituirea unor eventuale cauze de reducere a pedepselor intră în atribuțiile de reglementare ale legiuitorului. Curtea a statuat că art. 16 alin. (1) și art. 53 din Constituție nu îi impun legiuitorului obligații cu privire la modalitatea și tehnica de stabilire a sancțiunii contravenționale. În aplicarea „politicilor sale contravenționale”, în mod analog cu aplicarea politicilor penale, legiuitorul se bucură de o largă marjă de apreciere, ținând seama, printre altele, de multitudinea de situații și împrejurări, precum și de dinamica socială accentuată. Or, soluția legislativă criticată în cauză nu ridică probleme din perspectiva art. 16 alin. (1) din

Constituție. Într-adevăr, stă în puterea legiuitorului să stabilească, referitor la o faptă socială determinată, în speță, primirea la muncă a unei persoane fără încheierea unui contract individual de muncă, faptul că remediu sancționator trebuie să fie unul fix și să retragă, în mod implicit, autorităților administrative cu rol în aplicarea contravențiilor dreptul de apreciere cu privire la cuantumul concret al amenzii care va fi aplicată.

23. Referitor la criticile formulate din perspectiva standardelor de calitate a legii, sunt pe deplin relevante considerentele din Decizia Curții Constituționale nr. 17 din 14 ianuarie 2021,

24. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Sorin Irinel Tăbîrcă și de Eugen Untaru în dosarele nr. 1.704/228/2020 și nr. 1.703/228/2020 ale Judecătoriei Făurei și constată că dispozițiile art. 19 lit. a) din Legea nr. 108/1999 pentru înființarea și organizarea Inspecției Muncii, precum și ale art. 260 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Făurei și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 martie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Cosmin-Marian Văduva

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 305

din 18 iunie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 549¹ alin. (3) din Codul de procedură penală, cu referire la sintagma „pot depune note scrise”

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 549¹ alin. (2) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de societățile Next Step Advertising — S.R.L. și Marian Consult — S.R.L. din București în Dosarul nr. 9.533/300/2020 al Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.122D/2020.

2. La apelul nominal se prezintă, pentru autoarele excepției de neconstituționalitate, doamna consilier juridic Teodora Condruz, având împuternicire depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent

referă asupra cauzei și arată că a fost depus la dosar un memoriu prin care se solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului prezent, care pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate, reitând susținerile cuprinse în notele scrise aflate la dosar.

4. Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, pune concluzii de respingere, în principal, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere că autoarele solicită modificarea normelor procesual penale criticate, în sensul completării acestora, iar, în subsidiar, ca neîntemeiată, întrucât soluția legislativă criticată este clară și oferă toate garanțiile constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 9 iulie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 9.533/300/2020, **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 549¹ alin. (2) din**

Codul de procedură penală. Excepția a fost ridicată de societățile Next Step Advertising — S.R.L. și Marian Consult — S.R.L. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea propunerii de desființare a înscrisurilor, formulată de procuror.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate,** autoarele acesteia susțin, în esență, că norma procesual penală criticată este neclară, generează confuzie și este discriminatorie, în sensul că nu se precizează de către legiuitor că, pentru apărarea drepturilor și intereselor legitime, intimații pot formula orice fel de cereri, pot invoca excepții și mijloace de apărare, inclusiv mijloacele de apărare reglementate prin mecanismul unional, conform art. 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, sau pot invoca excepții de neconstituționalitate în conformitate cu Legea nr. 47/1992.

7. **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens reține că dispozițiile art. 549¹ alin. (3) din Codul de procedură penală sunt precise și clare în sensul că persoanele ale căror drepturi sau interese legitime pot fi afectate, persoane cărora li se comunică o copie a ordonanței procurorului, au posibilitatea să depună note scrise în termen de 20 de zile de la comunicare, care este un termen de recomandare, inclusiv să formuleze orice fel de cereri, să invoce excepții și să indice mijloace de probă. Reține că sesizarea parchetului a fost înregistrată pe rolul instanței în data de 21 mai 2020, stabilindu-se primul termen de judecată în data de 7 iulie 2020, deci cu respectarea dispozițiilor procesual penale criticate.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este, în principal, inadmisibilă, întrucât autoarele solicită o completare a normei criticate, nu arată în ce constă încălcarea invocată și, totodată, criticile privesc interpretarea și aplicarea dispozițiilor supuse examinării, iar, în subsidiar, neîntemeiată, având în vedere faptul că textul criticat îndeplinește standardele de claritate, precizie și previzibilitate ale legii, fiind conform cu art. 1 alin. (5) din Constituție.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, memoriul comunicat la dosar, susținerile consilierului juridic prezent în ședința publică, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 549¹ alin. (2) din Codul de procedură penală. Prin notele scrise, autoarea formulează critici de neconstituționalitate cu privire la art. 549¹ alin. (2) din Codul de procedură penală, cu referire la sintagma „pot depune note scrise”, în forma anterioară modificării art. 549¹ din Codul de procedură penală prin art. II pct. 128 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru completarea art. 31 alin. (1) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 23 mai 2016.

13. Curtea reține însă că sesizarea procurorului a fost înregistrată pe rolul instanței judecătorești, la judecătorul de

cameră preliminară, în data de 21 mai 2020, astfel că norma de procedură aplicabilă în cauză este cea ulterioară modificării art. 549¹ din Codul de procedură penală prin art. II pct. 128 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016. Având în vedere acest din urmă aspect, faptul că soluția legislativă din alin. (2) al art. 549¹ din Codul de procedură penală, forma anterioară modificării, a fost preluată, cu modificări și completări, în alin. (3) al art. 549¹ din Codul de procedură penală, forma în vigoare, și, ținând cont de motivele de neconstituționalitate formulate de autoare, Curtea reține că **obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 549¹ alin. (3) din Codul de procedură penală, cu referire la sintagma „pot depune note scrise”, astfel cum au fost modificate prin art. II pct. 128 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016. De altfel, Curtea observă că și judecătorul de cameră preliminară din cadrul Judecătoria Sectorului 2 București a formulat, în temeiul art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, opinia sa cu privire la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 549¹ alin. (3) din Codul de procedură penală, astfel cum au fost modificate prin art. II pct. 128 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2016. Textul de lege criticat are următorul conținut: „(3) Pentru termenul fixat se dispune încunoștințarea procurorului și se citează persoanele ale căror drepturi sau interese legitime pot fi afectate, cărora li se comunică o copie a ordonanței, punându-le în vedere că în termen de 20 de zile de la primirea comunicării pot depune note scrise.”

14. În opinia autoarelor excepției de neconstituționalitate, textul legal criticat încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, ale art. 24 referitor la dreptul la apărare și ale art. 148 alin. (2) și (4) privind integrarea în Uniunea Europeană.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin modul cum sunt formulate motivele de neconstituționalitate, autoarele solicită modificarea normelor procesual penale criticate, în sensul completării textului de lege criticat — care reglementează procedura de confiscare sau desființare a unui înscris în cazul clasării —, prin adăugarea mențiunii potrivit căreia, „pentru apărarea drepturilor și intereselor legitime, intimații pot formula orice fel de cereri, pot invoca excepții și mijloace de apărare, inclusiv mijloacele de apărare reglementate prin mecanismul unional, conform art. 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, sau pot invoca excepții de neconstituționalitate, în conformitate cu Legea nr. 47/1992”.

16. Curtea reține însă că o asemenea solicitare nu intră în competența de soluționare a instanței de control constituțional, care, conform art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului. În acest sens, Curtea Constituțională a statuat în mod constant în jurisprudența sa că nu își poate asuma rolul de a crea, de a abroga sau de a modifica o normă juridică, pentru a îndeplini rolul de legislator pozitiv (în acest sens, Decizia nr. 188 din 31 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 420 din 12 iunie 2015, paragraful 14, Decizia nr. 609 din 28 septembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 881 din 9 noiembrie 2017, paragraful 15, Decizia nr. 640 din 15 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1036 din 24 decembrie 2019, paragraful 14, Decizia nr. 824 din 12 decembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 192 din 10 martie 2020, paragraful 13, Decizia nr. 191 din 28 mai 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 692 din 3 august 2020, paragraful 13, Decizia nr. 245 din 4 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 662 din 27 iulie 2020, paragraful 15, Decizia nr. 515 din 30 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 747 din 17 august 2020, paragraful 13, și Decizia nr. 213 din 7 aprilie 2022, publicată în Monitorul Oficial

al României, Partea I, nr. 941 din 26 septembrie 2022, paragraful 12).

17. Modificarea conținutului unei norme juridice este o prerogativă exclusivă a autorității legislative, în lumina dispozițiilor art. 61 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora „Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării”. Curtea Constituțională, potrivit competenței sale înscrise în art. 146 din Constituție și în Legea nr. 47/1992, verifică, în cadrul controlului de constituționalitate a legilor, conformitatea acestora cu dispozițiile constituționale, fără a putea modifica sau completa prevederea legală supusă controlului. De aceea, Curtea Constituțională nu se poate substitui Parlamentului pentru a modifica normele procesual penale criticate, în sensul solicitat de autori.

18. De altfel, Curtea observă că, deși autoarele au formulat prezenta excepție de neconstituționalitate invocând, printre altele, lipsa unei mențiuni exprese, în cuprinsul dispozițiilor art. 549¹ din Codul de procedură penală, cu privire la dreptul unei părți dintr-un litigiu de a ridica în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial o excepție privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, în temeiul dispozițiilor din Legea nr. 47/1992, chiar în lipsa unei atare mențiuni, reclamată de autoare, în virtutea prezumției cunoașterii legii, rezultantă a principiului *nemo censetur ignorare legem*, acestea au invocat prezenta excepție de neconstituționalitate în cadrul procedurii de desființare a unui înscris, pentru apărarea drepturilor și intereselor lor legitime. Așa încât, Curtea reține că autoarele excepției nu se pot prevala de necunoașterea legii pentru a susține neconstituționalitatea dispozițiilor procesual penale criticate. Regula *nemo censetur ignorare legem* consacră o obligație corelativă a cetățeanului, iar regula *nullum crimen sine lege* o obligație a statului. Cu alte cuvinte, cetățeanul este obligat să cunoască legea pe care statul o adoptă, principiul invocat consacrând o obligație socială născută din publicarea legii în Monitorul Oficial al României, Partea I.

19. Având în vedere cele reținute anterior, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 549¹ alin. (3) din Codul de procedură penală, cu referire la sintagma „pot depune note scrise”, este inadmisibilă.

20. În final, Curtea constată că, prin memoriul depus la dosar, autoarele excepției au invocat și încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5), ale art. 20, ale art. 21 alin. (1)—(3), ale art. 41 alin. (1), ale art. 45, ale art. 57 și ale

art. 135 alin. (1) și (2) lit. a), așadar, alte temeuri de neconstituționalitate în afara celor arătate prin ridicarea excepției de neconstituționalitate în fața instanței de judecată. Cu privire la această susținere, Curtea reține că, așa cum reiese din dispozițiile art. 29 din Legea nr. 47/1992, părțile trebuie să își motiveze, în scris sau oral, excepția de neconstituționalitate ridicată, adică să indice prevederile și/sau principiile din Constituție pretins a fi încălcate de dispozițiile de lege criticate. Astfel invocată în fața instanței de judecată, excepția de neconstituționalitate trebuie pusă în discuția părților, iar instanța de judecată trebuie să își formuleze opinia cu privire la temeinicia excepției, toate acestea fiind menționate în încheierea de sesizare a Curții Constituționale. Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, de exemplu, Decizia nr. 234 din 17 iunie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 4 august 1997, actul de sesizare a Curții Constituționale este încheierea pronunțată de instanță în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate. Litigiul constituțional se desfășoară în limitele determinate de actul de sesizare. De asemenea, prin Decizia nr. 24 din 27 ianuarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 27 februarie 2004, Curtea a reținut că litigiul constituțional se desfășoară numai în limitele determinate prin încheierea de sesizare, fără ca acestea să poată fi modificate de vreuna dintre părți. Astfel, Curtea reține că este necesar să se distingă între situația în care, ulterior sesizării Curții Constituționale, autorul excepției invocă și alte temeuri de neconstituționalitate decât cele arătate prin ridicarea excepției de neconstituționalitate în fața instanței de judecată (în scris sau oral), adică se invocă și alte dispoziții sau principii din Constituție pretins a fi încălcate de textele de lege criticate, ceea ce este inadmisibil, și, pe de altă parte, situația în care autorul excepției își expune argumentele pentru care susține că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, fără a indica temeuri de drept noi, păstrând limitele sesizării — limite referitoare, pe de o parte, la dispozițiile de lege criticate și, pe de altă parte, la temeuri constituționale invocate, însă putând aduce argumente noi celor deja arătate în fața instanței de judecată care a sesizat Curtea Constituțională, ceea ce este în concordanță cu prevederile Legii nr. 47/1992 (în același sens este Decizia nr. 722 din 6 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 din 20 ianuarie 2017, paragraful 29, și Decizia nr. 293 din 25 mai 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 789 din 1 septembrie 2023, paragraful 20).

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 549¹ alin. (3) din Codul de procedură penală, cu referire la sintagma „pot depune note scrise”, excepția ridicată de societățile Next Step Advertising — S.R.L. și Marian Consult — S.R.L. din București în Dosarul nr. 9.533/300/2020 al Judecătorei Sectorului 2 București — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Sectorului 2 București — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 18 iunie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

ACTE ALE CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
SECȚIA PENTRU PROCURORI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea Regulamentului de ordine interioară al parchetelor, aprobat prin Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.106/2023

În temeiul dispozițiilor art. 133 alin. (5) și (7) din Constituția României, republicată, ale art. 23 alin. (1) și art. 41 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, având în vedere dispozițiile art. 153 alin. (2) din Legea nr. 304/2022 privind organizarea judiciară, cu modificările ulterioare, cu unanimitatea voturilor membrilor prezenți,

Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii hotărăște:

Art. I. — Regulamentul de ordine interioară al parchetelor, aprobat prin Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.106/2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 794 și 794 bis din 4 septembrie 2023, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 18, litera j) se modifică și va avea următorul cuprins:

„j) Serviciul de coordonare a activităților tehnice de specialitate;”

2. La articolul 21 alineatul (1), litera ș) se modifică și va avea următorul cuprins:

„ș) numește și revocă din funcție consilierii procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, cu informarea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, atunci când este cazul, și dispune încetarea calității de consilier, la cererea acestuia sau la încetarea mandatului de procuror general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție;”

3. La articolul 25 alineatul (4), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) exercită atribuțiile procurorului-șef secție, în cazul absenței sau al imposibilității exercitării funcției de către acesta;”

4. La articolul 37 alineatul (4), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) exercită atribuțiile procurorului-șef secție, în cazul absenței sau al imposibilității exercitării funcției de către acesta;”

5. La articolul 45 alineatul (4), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) exercită atribuțiile procurorului-șef secție, în cazul absenței sau al imposibilității exercitării funcției de către acesta;”

6. La articolul 47 alineatul (1) punctul A, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) editează în format electronic revista «Pro Lege» și asigură publicarea acesteia pe pagina de internet a Ministerului Public;”

7. La articolul 56 alineatul (5), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) exercită atribuțiile procurorului militar șef secție, în cazul absenței sau al imposibilității exercitării funcției de către acesta;”

8. La articolul 69 alineatul (2) punctul B, literele e) și f) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„e) țin evidența procurorilor care au participat la activități cu caracter internațional precum congrese, conferințe, seminare, cursuri, simpozioane, comisii internaționale, grupuri de lucru sau alte manifestări științifice cu caracter internațional, precum și evidența rapoartelor întocmite de către aceștia ca urmare a participării la activitățile respective;

f) formulează propuneri referitoare la procurorii care îndeplinesc rol de punct de contact în rețelele de drept penal naționale și internaționale, puncte focale naționale sau internaționale, țin evidența acestora și a activității desfășurate de către aceștia;”

9. La articolul 74, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Compartimentul analiză și investigații financiare are în structură ofițeri de poliție judiciară detașați, respectiv specialiști numiți în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și care au următoarele atribuții:

a) asigură punerea în executare, potrivit art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală, a mandatelor de supraveghere tehnică emise de instanțe ori a ordonanțelor emise de procuror în baza art. 141 din Codul de procedură penală;

b) procesează, prelucrează și colaționează datele și informațiile necesare elaborării analizelor și stabilesc modalitățile de utilizare a produsului analitic;

c) asigură utilizarea corespunzătoare a bazelor de date și a instrumentelor analitice aflate în dotarea compartimentului, conform legii;

d) procesează, prelucrează și colaționează datele și informațiile necesare realizării diagramelor relaționale în funcție de specificul acestora;

e) efectuează investigații financiare, din dispoziția procurorului care efectuează urmărirea penală, în vederea identificării bunurilor asupra cărora urmează a se institui măsuri asigurătorii;

f) efectuează activitățile dispuse de procuror în legătură cu instituirea măsurilor asigurătorii în vederea recuperării prejudiciului, confiscării produsului infracțiunii și confiscării extinse;

g) efectuează, în condițiile legii, constatări în domeniile lor de specialitate, în cauzele repartizate de șeful serviciului, respectând întocmai dispozițiile și termenele impuse de către procuror;

h) acordă sprijin de specialitate în executarea unor procedee probatorii din dispoziția procurorilor, în lucrările repartizate de șeful serviciului, respectând întocmai dispozițiile și termenele impuse;

i) participă alături de organele de cercetare penală, din dispoziția procurorilor, în lucrările repartizate de șeful serviciului, în echipele mixte constituite pentru realizarea investigațiilor și profilurilor financiare, conform domeniului lor de specialitate, respectând întocmai dispozițiile și termenele impuse;

j) acordă suport analitic prin întocmirea de note, rapoarte, analize și reprezentări grafice, realizate ca urmare a aplicării unor procedee și tehnici specializate de colectare, procesare, evaluare, colaționare, interpretare, descriere și reprezentare a datelor și informațiilor, în domeniile lor de specialitate;

k) efectuează activități de căutare specializată, culegere, colectare, validare, analiză și diseminare a datelor și informațiilor, utilizând sursele deschise de informare;

l) efectuează verificări în bazele de date disponibile, coroborează și analizează datele obținute și le valorifică în lucrările întocmite;

m) asigură sprijin de specialitate ori participă, la propunerea șefului serviciului, la toate fazele proiectelor privind achiziționarea sau dezvoltarea de aplicații/ produse necesare desfășurării în bune condiții a activității serviciului;

n) participă la formele de pregătire profesională organizate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau de alte instituții ori organizații abilitate;

o) participă la elaborarea metodologiilor de lucru și a procedurilor interne sau, după caz, a ghidurilor de bune practici, a studiilor sau a materialelor de suport specific în domeniul lor de specialitate;

p) în exercitarea atribuțiilor, păstrează secretul profesional și confidențialitatea lucrărilor;

q) exercită orice alte atribuții prevăzute de legi, regulamente și ordine sau stabilite din dispoziția procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau a șefului serviciului, în condițiile legii.”

10. La titlul IV, titlul capitolului XI se modifică și va avea următorul cuprins:

„CAPITOLUL XI

Serviciul de coordonare a activităților tehnice de specialitate”

11. La titlul IV capitolul XI, titlul secțiunii 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„SECȚIUNEA 1

Structura și conducerea Serviciului de coordonare a activităților tehnice de specialitate”

12. Articolul 81 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 81. — Structura Serviciului de coordonare a activităților tehnice de specialitate

(1) Serviciul de coordonare a activităților tehnice de specialitate funcționează în subordinea directă a procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(2) În cadrul Serviciului de coordonare a activităților tehnice de specialitate sunt numiți, pentru clarificarea unor aspecte tehnice în activitatea de urmărire penală, specialiști în domeniul economico-financiar, vamal, informatic, al analizei, prelucrării și valorificării informațiilor ori în alte specialități asociate, în percheziții informatice, precum și în alte domenii, prin ordin al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

(3) Serviciul de coordonare a activităților tehnice de specialitate este compus din următoarele compartimente:

a) Compartimentul de percheziții informatice;

b) Compartimentul specialiști.”

13. Articolul 82 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 82. — Conducerea Serviciului de coordonare a activităților tehnice de specialitate

Serviciul de coordonare a activităților tehnice de specialitate este condus de un procuror-șef serviciu sau de către un specialist șef serviciu, care exercită următoarele atribuții:

a) organizează, conduce, controlează și răspunde de activitatea personalului din subordine, luând sau, după caz, propunând procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție măsurile care se impun;

b) repartizează, urmărește și controlează modul de rezolvare a lucrărilor în termen, precum și de păstrare a secretului profesional și a confidențialității lucrărilor;

c) întocmește analize periodice la cererea conducerii parchetului privind activitatea serviciului și a compartimentelor din subordine;

d) participă la elaborarea metodologiilor de lucru și a procedurilor interne sau, după caz, a ghidurilor de bune practici, a studiilor sau a materialelor de suport în domeniile de competență ale serviciului;

e) propune procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție participarea unor specialiști din subordine la toate fazele proiectelor privind achiziționarea sau dezvoltarea de aplicații/ produse necesare desfășurării în bune condiții a activității parchetului;

f) întocmește și actualizează fișele de post ale personalului din subordine;

g) elaborează criteriile de performanță și propune conducerii parchetului acordarea calificativelor privind evaluarea activității profesionale a personalului din subordine;

h) ia măsuri și, după caz, formulează propuneri pentru realizarea în bune condiții și la termen a atribuțiilor ce revin serviciului;

i) asigură consultanță tehnică pentru achiziția din fondurile publice ori externe a instrumentelor necesare în activitatea serviciului și a parchetului;

j) coordonează activitatea de pregătire profesională a personalului din subordine și a personalului subordonat profesional din cadrul unităților teritoriale de parchet;

k) exercită orice alte atribuții prevăzute de legi, regulamente și ordine sau stabilite din dispoziția conducerii Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.”

14. Articolul 83 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 83. — Atribuții

(1) Specialiștii din cadrul Compartimentului de percheziții informatice au următoarele atribuții:

a) efectuează, în condițiile legii, percheziții informatice în cauzele repartizate de șeful serviciului, respectând întocmai dispozițiile și termenele impuse de procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală;

b) acordă sprijin de specialitate în executarea unor procedee probatorii din dispoziția procurorilor, în lucrările repartizate de șeful serviciului, respectând întocmai dispozițiile și termenele impuse;

c) asigură sprijin de specialitate ori participă, la propunerea șefului serviciului, la toate fazele proiectelor privind achiziționarea sau dezvoltarea de aplicații/ produse necesare desfășurării în bune condiții a activității parchetului;

d) întocmesc, în condițiile legii, constatări tehnico-științifice în dosare penale, în domeniul lor de specialitate, în lucrările repartizate de șeful serviciului, respectând întocmai dispozițiile și termenele impuse de procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală;

e) participă în programele și proiectele de pregătire profesională organizate în cadrul și pentru personalul serviciului;

f) participă la formele de pregătire profesională organizate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau de alte instituții ori organizații abilitate;

g) participă la elaborarea metodologiilor de lucru și a procedurilor interne sau, după caz, a ghidurilor de bune practici, a studiilor sau a materialelor de suport în domeniul lor de specialitate;

h) în exercitarea atribuțiilor, păstrează secretul profesional și confidențialitatea lucrărilor;

i) exercită orice alte atribuții prevăzute de legi, regulamente și ordine sau stabilite din dispoziția procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau a șefului serviciului, în condițiile legii.

(2) Activitatea Compartimentului de percheziții informatice este coordonată de un specialist desemnat de șeful serviciului.”

15. Articolul 84 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 84. — Atribuții

(1) Specialiștii din cadrul Compartimentului specialiști au următoarele atribuții:

a) efectuează, în condițiile legii, constatări în domeniile lor de specialitate, în cauzele repartizate de șeful serviciului, respectând întocmai dispozițiile și termenele impuse de procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală;

b) acordă sprijin de specialitate în executarea unor procedee probatorii din dispoziția procurorilor, în lucrările repartizate de șeful serviciului, respectând întocmai dispozițiile și termenele impuse;

c) formulează, la solicitarea procurorului, puncte de vedere privind obiecțiile formulate de experții autorizați la rapoartele de constatare întocmite de specialiști;

d) formulează, la solicitarea procurorului, puncte de vedere privind obiecțiile la expertizele tehnice judiciare întocmite de experții autorizați;

e) asigură sprijin de specialitate ori participă, la propunerea șefului serviciului, la toate fazele proiectelor privind achiziționarea sau dezvoltarea de aplicații/produse necesare desfășurării în bune condiții a activității parchetului;

f) efectuează verificări în bazele de date disponibile, coroborează și analizează datele obținute și le valorifică în lucrările întocmite;

g) participă la formele de pregătire profesională organizate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau de alte instituții ori organizații abilitate;

h) participă la elaborarea metodologiilor de lucru și a procedurilor interne sau, după caz, a ghidurilor de bune practici, a studiilor sau a materialelor de suport specific în domeniul lor de specialitate;

i) în exercitarea atribuțiilor, păstrează secretul profesional și confidențialitatea lucrărilor;

j) exercită orice alte atribuții prevăzute de legi, regulamente și ordine sau stabilite din dispoziția procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau a șefului serviciului, în condițiile legii.

(2) Activitatea Compartimentului specialiști este coordonată de un specialist desemnat de șeful serviciului.”

16. La articolul 85 alineatul (3), literele f) și h) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„f) realizează informarea și documentarea cu privire la activitatea de urmărire penală din care ar putea rezulta date și informații de interes public, cu sprijinul celorlalte structuri din cadrul instituției;

h) monitorizează modul în care este reflectată în mass-media activitatea Ministerului Public și informează în acest sens procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție;”.

17. La articolul 85, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Biroul de informare și relații publice poate fi condus de un procuror ori de un absolvent al unei facultăți de jurnalistică sau specialist în comunicare, numit prin concurs sau examen, care exercită în mod corespunzător atribuțiile prevăzute la art. 25 alin. (5).”

18. La articolul 163, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alineatele (21) și (22), cu următorul cuprins:

„(21) Circulația documentelor și evidența activității administrative a parchetelor se realizează în sistem informatizat prin utilizarea Sistemului informatic de management al documentelor.

(22) În situația unei perioade de mentenanță tehnică, programată ori ad-hoc, sau în cazul nefuncționării temporare a unei funcționalități a sistemului, activitățile ce intră în scopul Sistemului informatic de management al documentelor se vor realiza prin metode alternative, urmând ca înregistrarea în sistem și documentele conexe să fie încărcate după reluarea funcționării sistemului.”

19. La articolul 166, alineatele (1) și (3)—(5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) După efectuarea operațiilor de înregistrare a corespondenței, lucrările se predau celor cărora le-au fost repartizate, sub semnătură, în registrul de evidență a acestora sau se transmit prin intermediul Sistemului informatic de management al documentelor.

(3) Lucrările efectuate se predau de procurori și de ceilalți salariați prim-grefierului ori grefierului-șef sau înlocuitorului acestuia, de asemenea, sub semnătură în Condica de evidență a dosarelor și lucrărilor procurorilor (C-1) sau se transmit prin intermediul Sistemului informatic de management al documentelor.

(4) Prim-grefierul sau grefierul-șef va face personal mențiunile corespunzătoare de scădere a lucrărilor și de închidere a pozițiilor în registre și în Sistemul informatic de management al documentelor sau le va verifica atunci când sunt efectuate de altă persoană.

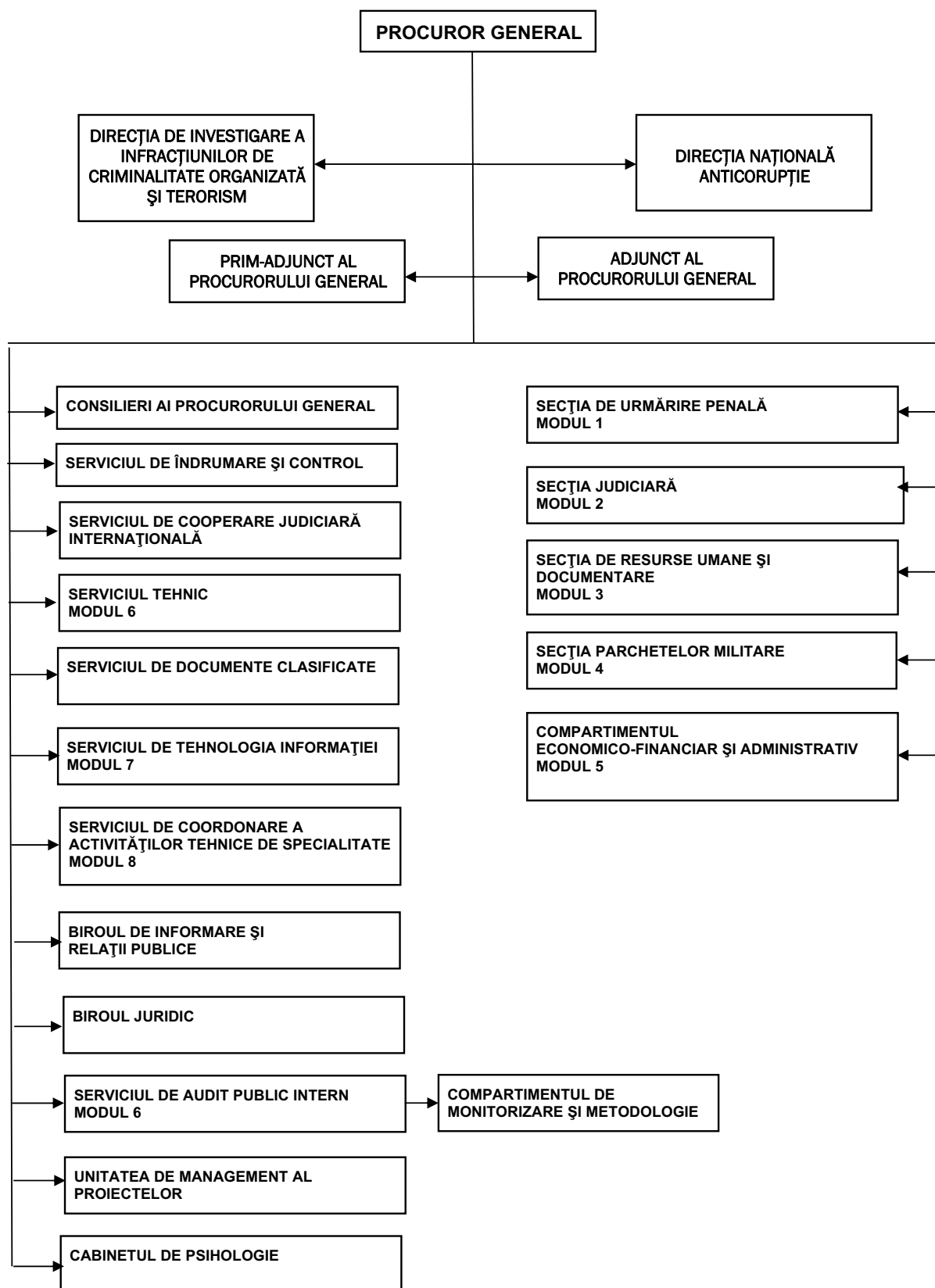
(5) Circulația lucrărilor între grefă și procurorii sau personalul auxiliar de specialitate cărora/căruia li/i s-au repartizat spre soluționare va fi evidențiată, de asemenea, în registrele în care sunt înscrise lucrările respective, cu menționarea datelor de predare-primire și în Sistemul informatic de management al documentelor.”

20. Anexa se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. II. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

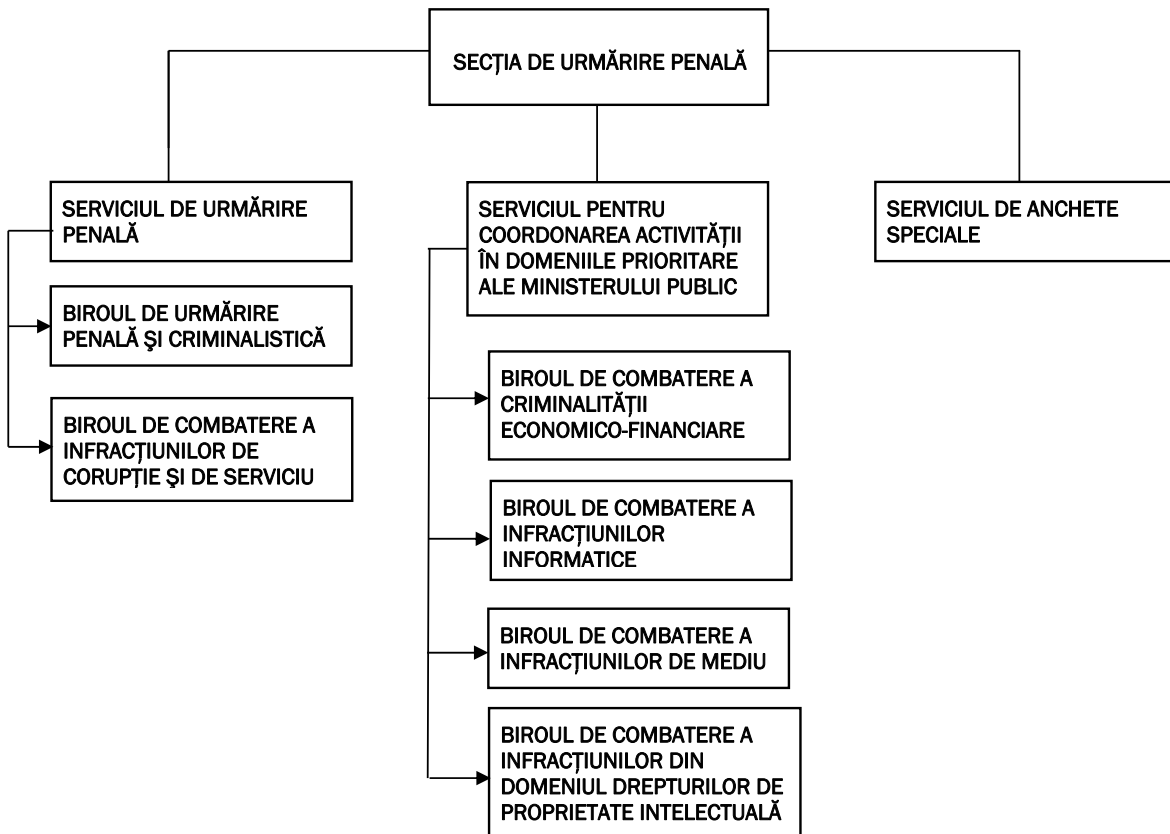
Vicepreședintele Consiliului Superior al Magistraturii,
procuror **Emilia Ion**

ORGANIGRAMA
Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

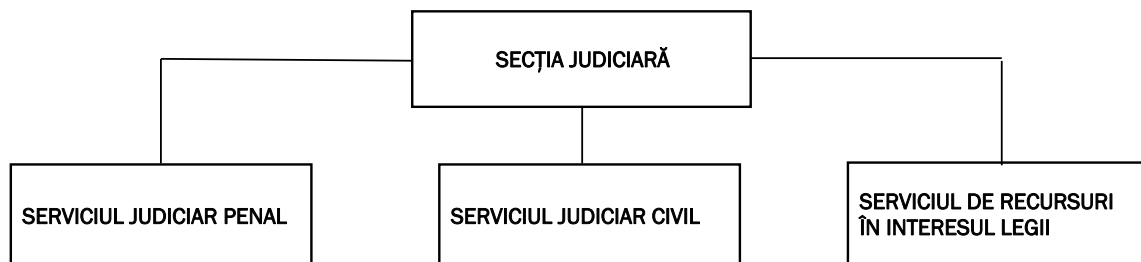

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

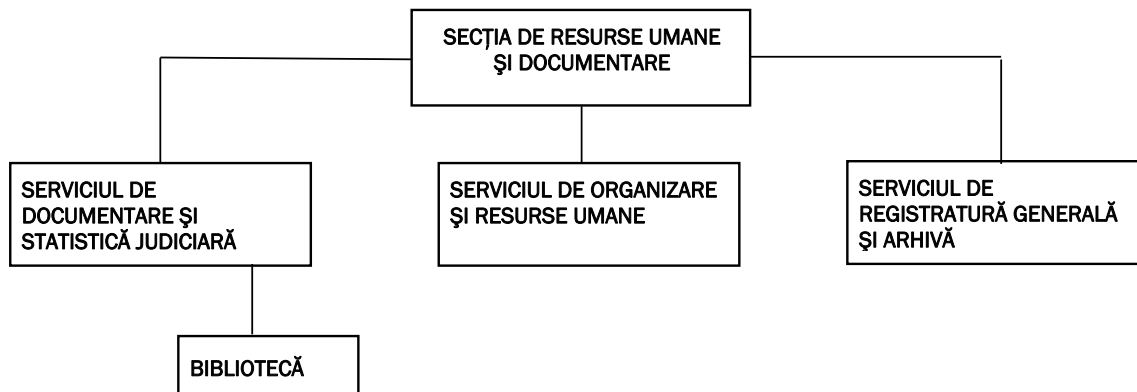
MODUL 1

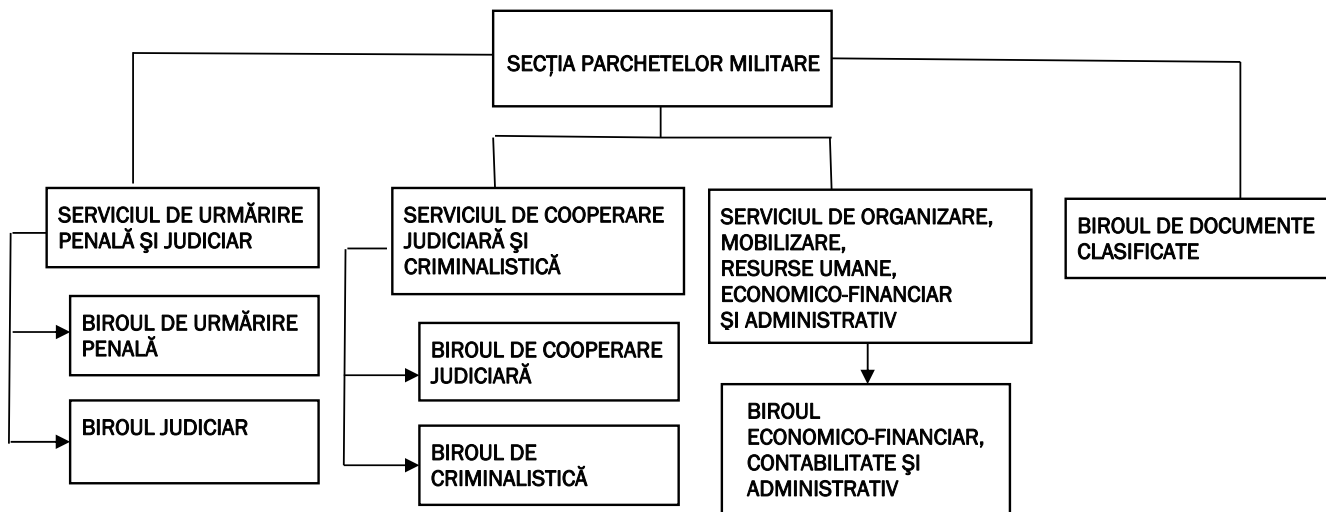
MODUL 2

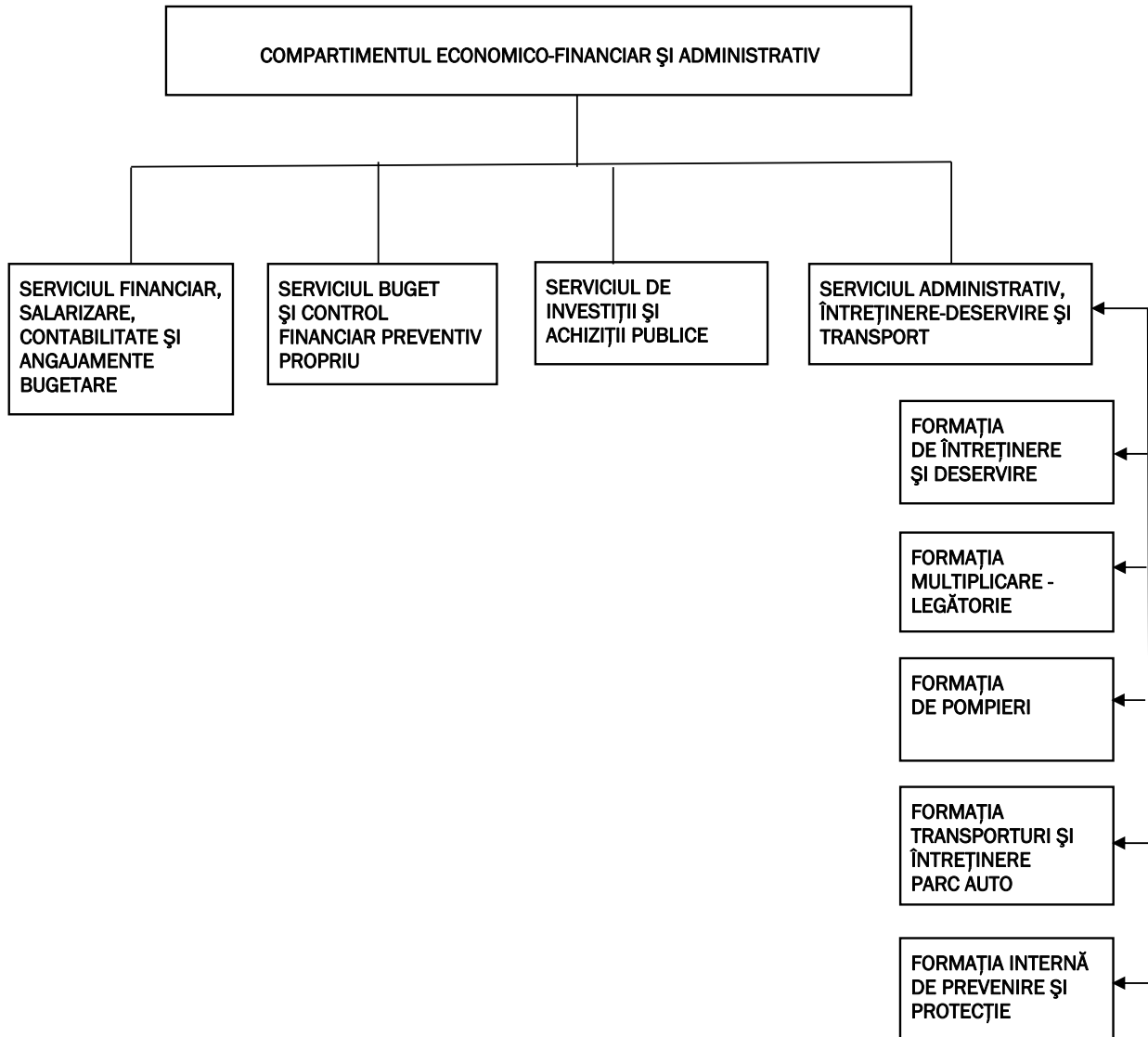
MODUL 3

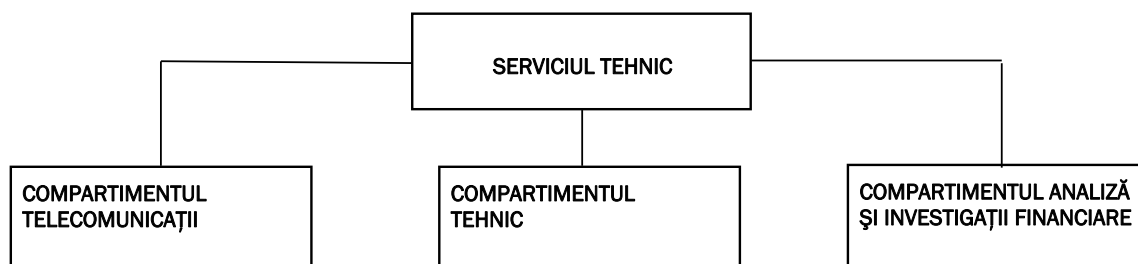
MODUL 4

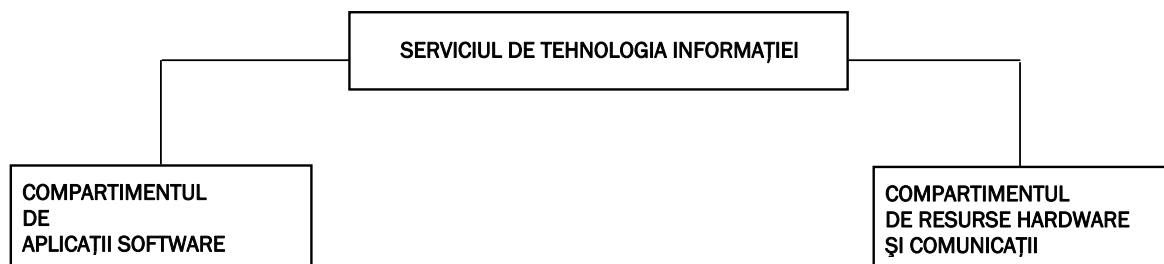
MODUL 5

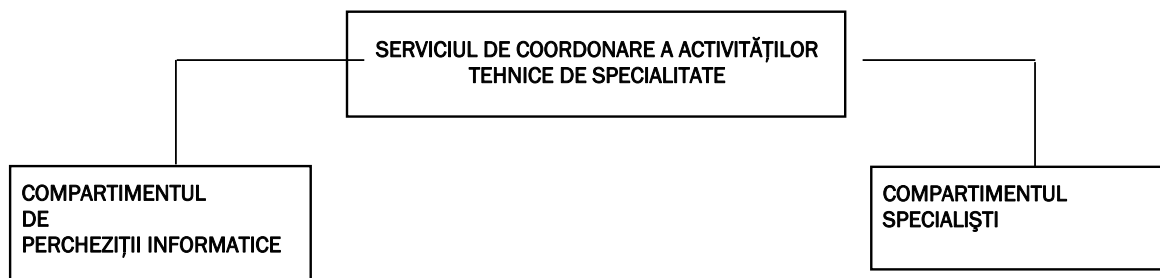
MODUL 6

MODUL 7

MODUL 8

ACTE ALE UNIUNII NAȚIONALE A PRACTICIENILOR ÎN INSOLVENȚĂ DIN ROMÂNIA

UNIUNEA NAȚIONALĂ A PRACTICIENILOR ÎN INSOLVENȚĂ DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea Hotărârii Congresului Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România nr. 3/2007 privind aprobarea Statutului privind organizarea și exercitarea profesiei de practician în insolvență și a Codului de etică profesională și disciplină ale Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România

În temeiul art. 48 alin. (2) și art. 55 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Congresul Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România, reunit în București în data de 27.09.2024, h o t ă r ă ș t e:

Art. I. — Hotărârea Congresului Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România nr. 3/2007 privind aprobarea Statutului privind organizarea și exercitarea profesiei de practician în insolvență și a Codului de etică profesională și disciplină ale Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 20 din 10 ianuarie 2024, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La anexa nr. I, articolul 12, litera k) se modifică și va avea următorul cuprins:

„k) să primească onorarii, iar oferta de onorariu să aibă ca referință standardul de cost și criteriile stabilite conform art. 38 alin. (2) și (5) din O.U.G.;”

2. La anexa nr. I, articolul 29, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) aprobă, modifică și completează tarifele pentru onorarii și standardele de cost pentru cheltuielile de procedură ce se plătesc din fondul de lichidare constituit conform art. 39 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare. Standardul de cost aprobat de Adunarea reprezentanților permanenți constituie standard de referință în toate procedurile de insolvență, inclusiv pentru ofertele depuse în procedurile de selecție organizate de Agenția Națională de Administrare Fiscală;”

3. La anexa nr. I, articolul 118 alineatul (1), după litera b) se introduce o nouă literă, litera c), cu următorul cuprins:

„c) în cazul finalizării dosarului de un alt practician decât cel desemnat inițial, remunerația cuvenită fiecărui practician în cauză se va stabili de consiliul de conducere al filialei, până la 10.000 lei, în baza tarifelor și standardelor de cost.”

4. La anexa nr. I, articolul 118, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În cazul în care un practician este numit de Oficiul Național al Registrului Comerțului, prin registrator, într-un dosar, în temeiul Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiindu-i fixat onorariul de 1.500 lei, și, ulterior, prin trecerea la procedura simplificată prevăzută de Legea nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare, sau Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare, mai este stabilit un onorariu fie aceluiași practician, fie altuia, eventual și cheltuieli de procedură de către judecătorul-sindic, se va solicita un singur onorariu din fondul de lichidare de până la 10.000 lei, la care se adaugă cheltuielile făcute în procedură. În cazul finalizării dosarului de un alt practician decât cel desemnat inițial, remunerația cuvenită fiecărui practician în cauză se va stabili de consiliul de conducere al filialei până la 10.000 lei, conform art. 118 alin. (1) lit. c), în baza analizei

deconturilor depuse de practicienii care au activat în dosar. Această plată se va efectua pentru deconturile înaintate în dosarul trecut în procedura simplificată prevăzută de legea privind procedura insolvenței.”

5. La anexa nr. I, articolul 118, alineatele (6) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(6) în situația desemnării unui practician în insolvență de către reprezentanții unei asociații sau fundații pentru derularea procedurilor de lichidare, aceștia au obligația să avanseze cheltuielile de lichidare, inclusiv onorariul practicianului. În mod similar, în situația desemnării unui practician în insolvență de către asociații unei societăți în temeiul Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aceștia au obligația să avanseze cheltuielile de lichidare, inclusiv onorariul practicianului.

(7) Nu sunt decontate din fondul de lichidare cheltuielile de procedură și onorariul practicianului în insolvență pentru derularea procedurilor de lichidare a asociațiilor și fundațiilor, în situația numirii acestora de către reprezentanții respectivelor entități. Nu sunt decontate din fondul de lichidare cheltuielile de procedură și onorariul practicianului în insolvență pentru derularea procedurilor de lichidare conform Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în situația numirii acestora de către reprezentanții respectivelor entități.”

6. La anexa nr. I, articolul 118, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alineatul (8), cu următorul cuprins:

„(8) În cazul în care un practician în insolvență a fost numit prin înlocuirea altui coleg și la preluarea procedurii și nici ulterior nu existau fonduri în procedură, dar procedura a avut fonduri pe parcursul derulării acesteia, iar precedentul practician le-a distribuit, remunerația noului practician se va stabili de consiliul de conducere al filialei, în baza tarifelor și standardelor de cost.”

7. La anexa nr. I, articolul 119 alineatul (1) litera b), a doua liniuță se modifică și va avea următorul cuprins:

„— a fost închisă procedura în temeiul art. 131 din Legea nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare, sau al art. 174 ori art. 175 alin. (2) din Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare;”

8. La anexa nr. I, articolul 119, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Decontarea cheltuielilor din fondul de lichidare, în condițiile în care în averea debitoarei existau bunuri ce puteau fi valorificate sau sume de bani, constituie abatere, cu excepția cazurilor când bunurile sau sumele de bani sunt insuficiente și a fost cerută închiderea procedurii în temeiul art. 131 din Legea nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare, sau în baza art. 174 ori art. 175 alin. (2) din Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare.”

9. La anexa nr. I, articolul 121 alineatul (1), literele a) și c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) până la 10.000 lei, în baza hotărârii judecătorești pentru procedurile de insolvență deschise în baza Legii nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare, sau a Legii nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare, și procedurile deschise în baza Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare. Pentru practicienii în insolvență înregistrați cu vector fiscal de TVA, onorariul va fi de până la 10.000 lei, exclusiv TVA.

Indiferent de cuantumul onorariului din hotărârea judecătorească, din fondul de lichidare se va deconta doar onorariul în limita sumei de 10.000 lei, prevederile art. 38 alin. (5) și art. 51 din O.U.G. fiind incidente;

.....
c) până la 10.000 lei, în baza hotărârii consiliului de conducere al filialei Uniunii pentru procedurile de lichidare deschise în baza art. 99 alin. (1) lit. b).”

10. La anexa nr. I, articolul 121 alineatul (2), litera h) se modifică și va avea următorul cuprins:

„h) onorariile stabilite de judecătorul-sindic pentru curatorii numiți în acțiunile în anulare sau acțiunile în răspundere formulate de către practicianul în insolvență și expertizele judiciare încuviințate de judecătorul-sindic în acțiunile în anulare sau acțiunile în răspundere, până la 1.800 lei, în funcție de durata acțiunilor pentru curatorii, pentru fiecare ciclu procesual.”

11. La anexa nr. I, articolul 121 alineatul (4), litera c) se abrogă.

12. La anexa nr. I, articolul 121, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Cheltuielile prevăzute la alin. (2) lit. c) se pot avansa din fondul de lichidare, în limitele prevăzute de dispozițiile statutare în prezentul capitol, doar dacă sunt prezentate în rapoartele lunare, aprobate de către judecătorul-sindic. Sumele avansate pentru acoperirea cheltuielilor de la alin. (2) lit. c) se vor aproba de filiala Uniunii pe raza căreia își are sediul debitorul, pe baza documentelor din care să rezulte șansele reale de valorificare a bunurilor din averea debitorului și/sau de recuperare de sume în cadrul procedurii, urmând ca aceste sume să fie restituite cu prioritate, conform aprobării adunării creditorilor, în condițiile art. 120. În lipsa aprobării adunării creditorilor de restituire cu prioritate, sumele avansate din fondul de lichidare se vor restitui

cu respectarea dispozițiilor art. 121 alin. (1) pct. 1 sau art. 123 pct. 1 din Legea nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare, respectiv ale art. 159 alin. (1) pct. 1 sau art. 161 pct. 1 din Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare.”

13. La anexa nr. I, articolul 124, după punctul 23 se introduce un nou punct, punctul 24, cu următorul cuprins:

„24. depunerea unei oferte de onorariu care nu respecta standardul de cost de referință conform art. 38 alin. (2) și (5) din O.U.G., constituie încălcarea art. 40 din același act normativ.”

14. La anexa nr. I, articolul 126, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 126. — (1) Se sancționează cu suspendarea calității de practician în insolvență pe o perioadă cuprinsă între 3 luni și un an faptele prevăzute la art. 124 pct. 2, 5, 9, 15, 18, 20, 21, 23 și 24.”

15. La anexa nr. I, articolul 127, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Cuantumul amenzilor se stabilește între 1.000 lei și 10.000 lei. Sumele obținute din sancțiunile pecuniare se fac venit la bugetul filialei sau al Uniunii, după caz.”

16. La anexa nr. I, în anexa nr. 4, articolul 17, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alineatul (7), cu următorul cuprins:

„(7) Procedurile și cercetările disciplinare vor fi soluționate, în toate cazurile, cu celeritate, distanța dintre termene neputând a depăși 45 de zile, pentru a evita tergiversările și costurile nejustificate.”

17. La anexa nr. II, articolul 14 alineatul (2), după litera b) se introduce o nouă literă, litera b¹), cu următorul cuprins:

„b¹) depunerea unei oferte de onorariu în vederea confirmării/desemnării într-o procedură cu încălcarea vădită a standardului de cost;”

Art. II. — Hotărârea Congresului Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România nr. 3/2007 privind aprobarea Statutului privind organizarea și exercitarea profesiei de practician în insolvență și a Codului de etică profesională și disciplină ale Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 20 din 10 ianuarie 2024, cu modificările și completările aduse prin prezenta hotărâre, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Art. III. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România,
Niculae Bălan

București, 27 septembrie 2024.
Nr. 2.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

